

GÖNÜL GÖZÜM ANLATSIN

Ahmet Arslan

Güzelliklerle dolu bu sırlanan âlemde
Gördüklerini sana gönül gözüm anlatsın.
Volkanlarla tutuşmuş bu harlanan âlemde
Gördüklerini sana gönül gözüm anlatsın.

Gecemde, gündüzümde, baharımda, kışımda
Ömür boyu sen varsın hayalimde düşümde
Hu diye seslenen o dağlarımda, taşımda
Gördüklerini sana gönül gözüm anlatsın.

Şükür duasındaki küçücük bir benekte
Hayatın içindeki o bin bir çeşit renkte
Hıçkıran dalgaların sesindeki ahenkte
Gördüklerini sana gönül gözüm anlatsın.

Çaresiz bir masumun ah eden dudağında
Kol gezer ümitsizlik solmuş o yanağında.
Bahçesinde, bağında, hırçınlaşan çağında
Gördüklerini sana gönül gözüm anlatsın.

Arslan Ahmet haykırır, ümidim yücelerde
“Oku” diye seslenir Rabbimiz hecelerde
Aydınlık izleri var karanlık gecelerde
Gördüklerini sana gönül gözüm anlatsın.

OLMAZ

Esat Anık

Özlenen görünüp göze gelince
Gönül halden hale girmese olmaz.
Sevdiğim yerlere basmasın diye
Kendini yollara sermese olmaz.

Dolaşıp yollarda meclise girse
Nur cemali görüp kıyama dursa
Çiçekler içinde güller de varsa
Muhabbet bağından dermese olmaz.

Aşkın şarabından bir kez içince
Gönül hayran olur hâra düşünce
Dergâh kapısından gelip geçince
İhvana bir selam vermese olmaz.

Âşık olan bir gün düşermiş derde
Bilmez ki, derdinin dermânı nerde
Gönülden gönüle yolu gider de
Yârin kapısında durmasa olmaz.

Vakit tamam olup zaman erince
Gönül, aynasında dostu görünce
Elest Meclisi'nde ikrar verince
Bir yiğit sözünde durmasa olmaz.

İmanla semâya kalkınca eller
Bülbül feryâdına açılır güller
Hakk'ın rızasına tâlip gönüller
Beklenen vuslata ermese olmaz.

Sevda damlaları vurunca cama
Gönül sahibini düşürür gama
Dünyanın gözüyle görüyor ama
Gönlünün gözüyle görmese olmaz.

Umarız Sina`da Tur`dadır diye
Belki de gizlenen sırdadır diye
Acaba kim bilir nerededir diye
İnsan sevdiğini sormasa olmaz.